

Min Relation til den Danske Dansehistorie

Forståelsen for at vi står på hinandens skuldre

Jeg har danset hele mit liv -- jeg er en af pionererne fra 80'erne som var med til at tænde op under gryderne.

Jeg er dansehistoriker bl.a.

Min nutidige relation er gennem mit arbejde med Danseatelier.

through my work with danseatelier

Jeg har arbejdet som skribent for Dans siden 2008 og er netop hjemvendte for at være skabene kunstner i DK.

Min relation er båret af nysgerrighed

Jeg er ikke professionel men har altid været interesseret i dans, helt fra jeg forsøgte at gå til hip hop som teenager (hvilket jeg ikke var så god til). Senere har jeg som voksen danset moderne dans og kontaktimprovisation. Og så har jeg interesse i latinamerikanske danse.

Jeg er den første Dansker til at blive optaget på Juilliard og den første Juilliard Graduate. Jeg har rødder i den tidlige moderne dans i 70'erne, hvor teenager miljøet omkring Bartholin de internationale sommer seminarer med internationale moderne gæste lærere. jeg rejste ud i 1980 klassisk moderne danser, jeg har været dybt inspireret af eksperimenterende miljøer i 80'erne New York.

Jeg høre den til 2. generation af dansere og koreografer i Danmark; de der var de første til at rejse udenlands for at kunne uddanne sig efter at dansere som Cher Geurtze, Rhea Leman m.fl. havde slået sig ned i Danmark. Jeg har været med til at opbygge infrastrukturen omkring Dansehallerne -- dengang; Dansens Hus. Været med til at grundlægge Skolen for Moderne Dans (nu Den Danske Scenekunstscole) og grundlagde også dér koreografuddannelsen. Sammenlagt arbejdede jeg 20 år med skolens udvikling; politisk, administrativt og kunstnerisk. I mange år drev jeg Dansensemblet KOMPAGNI s.m. Susanne Frederiksen (der grundlagde juniorkompagniet på Dansescenen og opdyrkede skoledansen) Sammen startede vi også kreativ dans for børn i Dansens Hus regi. Det er nu godt 30 år siden! Jeg har også være huskoreograf for Hotel Pro Forma gennem 10 år og herudover skabt egne værker og arbejdet med opera. Jeg har siddet 4 år som medlem af Sveriges Kulturråds reference gruppe for dans. Jeg har også skrevet en bog om koreografi.

Primært været med til at udvikle og introducere dans i skolen og talentudvikling for unge

Aktiv performer, koreograf og indenfor administration siden 1985 ca

Ingen historisk relation -- kun nutidig i form af Kitt Johnson, Tora Balslev o.a.

its happening. hopefully I can rely on being and working in a tensional integrity and collaboration of things and parts in the danish dancehistory

Dans kommer fra sjælen, det er sjælens skjulte sprog (frit efter Martha Graham). Dansekunst er også at vise en måde at arbejde med kroppen, og at bibringe merværdi til kroppens arbejde. Dans er for den almene offentlighed måske også kunsten at bruge sig selv, at vise at man kan forandre kroppen, forandre rummet man befinder sig i, vi befinder os i, og selve tiden vi oplever. Et ydmygt miljø som dans er drevet af dedikation, og måske en tanke om, via kunsten at bidrage til retfærdighed som grundlag for en fri verden i relativ fred med sig selv.

Sammenhold er derfor særlig vigtigt. Fremover kan det danskbaserede dansemiljø måske mobilisere en mere handlekraftig enighed, en front, der i højere grad stiller krav til omverdenen? Den danske dansehistorie er en gennemsympatisk eksponent for empati og tolerance, lydhørhed og

sanselighed, tilstedeværelse og samarbejde. Med andre ord, vi har en god sag! (Personligt kom jeg for sent i gang. Min farfar var klassisk uddannet komponist, og musik fyldte meget i min familie og opvækst, men musikken var ikke koblet til dans. Og som samtidskunstner i 90'erne lod jeg mig delvist sky--klappe af de skel, der er mellem kunstarterne. Til trods for at jeg arbejdede på højtryk som komponist af ny musik, kom jeg først i direkte professionel kontakt med danse miljøet som deltagende kunstner på Disturbances (ved Louise Beck) på Charlottenborg/Det Kgl. Teater i 2003. Som følge heraf deltog jeg også i 2004 i et nordisk projekt i Dansens Hus i Stockholm, hvor jeg sammen med koreograf Ari Rosenzweig repræsenterede Danmark. Tilbage i Kbh. forsøgte jeg så at skabe permanent professionel kontakt til danse miljøet men det lykkedes ikke. Det gjorde det først, da jeg forsøgte igen i 2015 via Anne Mette Berg og Camilla Bølling.)

Jeg har været igennem DDSKS maskineriet og været med til at præge den institution for dans. Jeg er aktiv i det danske danse miljø og har lyst til at skabe mere fællesskab og opdateret diskurs omkring dans.

Så som 16årig filmen West Side Story 1962 og fik min danselærer til at starte det første jazzballethold i Tønder, blev uddannet danselærer og jazzgymnastiklærer i København 1966--69, gik til jazzballet hos Henry Turner samtidig, så så mange balletter, jeg kunne på Det Kgl. Teater klassiske og Flemming Flindts moderne, var medlem af Den danske balletklub, nu Ballettens Venner, kom back stage og så kompagni-opvarminig på Falconerscenen 1968 med Maurice Bejart og hans Ballet du XXL ciecle. Da Paul Taylor satte sin Aureole op på Det Kgl.

Teater, så jeg den og også i DRTV-byen, hvor den blev optaget med hans eget kompagni med publikum på. Da jeg 1973 læste på Syddansk Universitet i Odense, samtidig med at jeg underviste i Jazzgymnastik i 13 år fremover, begyndte jeg at gå til ballet og modern hos den dengang 57-årige Nini Theilade i Odense og Svendborg, og dansede i hendes moderne balletter i hendes Dansk Balletgruppe. 1975 arvede jeg et familiefotoalbum med et foto af Nini Theilade i Monte Carlo 1938. Det viste jeg hende og spurgte hvorfor? Da hun svarede, at hun dengang var med i et dansekompani Ballet Russe de Monte Carlo og jeg bare stod der og ikke anede, hvad hun talte om - Det fik mig til at sætte mig ind i dansehistorien! 1987 var jeg med til at starte danselinjen på Skolerne i Ouré Sport & Performing Arts på efterskolen og højskolen og fra 2003 også på gymnasiet med en 3-årig danseuddannelse, underviste som danse-og dansehistorielærer 1987-2011. På dansestudieture til New York fik jeg knyttet kontakt med bl.a. Paul Taylor, Merce Cunningham, Martha Grahams skole, David Parsons, Joffrey Ballettens skole, NYC Ballet og School of American Ballet, BalletTech-skolen og Eliot Feld der dansede i

West Side Story, Trisha Brown, Elisa Monte, Julliard School of Performing arts Dance division, Alvin Ailey-skolen. Her mødte /møder vores danseelever dansere i danseverdenen, og vi fik/får deres dansere som gæstelærere til Oure. Grahams skole, David Parsons, Joffrey Ballettens skole, NYC Ballet og School of American Ballet, BalletTech-skolen og Eliot Feld der dansede i West Side Story, Trisha Brown, Elisa Monte, Julliard School of Performing arts Dance division, Alvin Ailey-skolen. Her mødte /møder vores danseelever dansere i danseverdenen, og vi fik/får deres dansere som gæstelærere til Oure. Jeg læste Dansens teori og historie hos Erik Aschengreen og Inger Damsholt på KUA, har desuden arrangeret foredrag, danseseminarer og skrevet artikler om dans i Terpsichore/DANS.

Når man begynder at tænke over det, bliver det det lynhurtigt meget kompliceret. Dansehistorie i det hele taget er noget jeg har med mig som en usynlig ven eller som nogen gange optræder som en irriterende nabo, man ikke kan slippe af med. Men den Danske Dansehistorie er jeg ikke så bevidst om. Den ligger nok i det helt nære -- i de begivenheder jeg selv har været i berøring med, men som jeg ikke har formuleret eller skabt orden i endnu. Det kunne være spændende at blive mere bevidst om den Danske Dansehistorie for at se om den kan have indflydelse på den måde jeg er danser?

Den startede i Tyskland, i Giessen, og konsolideredes på HZT i Berlin. Mine danske dansevenner (RISK) har inviteret mig ind i deres felt i min egenskab af performancekunstner.

I trained at The European Dance Centre Arnhem, together with a generation of Danish dancers such as Anders Christiansen, Mette Molich, Anette Wiesner and many others who made work in Denmark in the 90's. I organised an International Performance Conference in 2000 in Huset's teater where I invited dancers from the International Performance Network to Denmark to share their work and ideas. Karen Vedel helped and advised me in this project. I then began "The Dance Research Centre" in Vrå Højskole together with Ellen Kilsegård where we invited Deborah Hay and Bo Madvig to perform and give workshops. I now teach Performance at Flakkebjerg Efterskole.

Jeg er midt i den. Jeg tænker at den Danske Dansehistorie på en måde må definere dans der sker i Danmark og dans der sker uden for Danmark med relation til Danmark. Min egen relation knytter sig hovedsageligt til Århus og København. Institutioner som Danseværket, Archauz, Den Danske Scenkunstscole og Dansehallerne har spillet stor rolle i min vej igennem de seneste ti års dansehistorie i Danmark. Jeg oplever et 'cut' i historien på nogen vis fra min generation af samtidsdansere og koreografer i Danmark til tidligere. En hul jeg er interesseret i af binde tråde over og lære mere om hvordan jeg/vi er endt hvor vi er.

do and have done what i could for development for dance in Denmark -- from 1970s til now

Jeg har arbejdet med dans i forskellige former og på forskellige arenaer med Danmark som base siden 1990.

Er freelance og selvproducerende performancekunstner i krydsfeltet mellem dans, teater og performance kunst.

Er en del af den gennem mit virke de par sidste årtier (wow)

I were traveling to Dansehallerne to see performances in the 90ies. (ICE Hot)and Kedja meetings also in Aarhus 2011 and now. Last Friday I went to Bora Bora to work with Steinunn Ketilsdottir and dancers involved in: EXPRESSIONS-- expectations and politics in post contemporary dance. Now talking to Kamma Siegumfeldt that have choreographed and now is a dancy person with deep international coordinator skills with Writing Movement 2.0 network

Jeg har siden 2008 arbejdet som dansk koreograf i Mellemøsten og Nordafrika (MENA Regionen) med koreografi som udtryksform. Arbejdet er blevet til i samarbejde med lokale kunstnere, kulturinstitutioner og Danske Ambassader, hvor jeg har været projektleder/ kunstnerisk leder på kulturudvekslingsprojekterne i og med landene Syrien, Libanon, Marokko, Egypten, Tunesien og Danmark.

Tidligere koreograf og danser 1979--2010(2017).

Jeg er uddannet som danser og koreograf i København og min introduktion til dans er igennem Danmark og de fritidstilbud i moderne dans jeg benyttede mig af i min barndom og ungdom. Min relation til dansk dansehistorie er egentlig nok ret begrænset, og centreret omkring de kræfter der skaber i København og i udlandet.

Jeg synes det er tydeligt at bemærke, de forskellige dansegenerationer der bevæger sig rundt i Danmark, og de mange generationer der er uddannet fra DDSKS (skolen for moderne dans som den engang hed), med hyppigt skiftende ledere. Jeg oplever, at der er en stærk solidaritetsforståelse indenfor dansemiljøet i Danmark, og generationerne imellem, og trods en måske lidt forældet danse tradition i DK, dog en åbenhed for en transformation af dansemiljøet i København.

Blot det, at skulle formulere sig på dansk, føles mærkeligt for mig, da jeg er vant til at skrive om dans på engelsk. Jeg tror at mange Danmark baseret dansere, er gjort op af international læring om dans, og den danske dansehistorie kan derfor føles som tynd og noget jeg ikke har tænkt meget over. Det argumenterer jo kun for dette symposiums relevans! "

var med allerede fra starten hvor moderne dans blev mere etableret i Danmark i 1980

har haft egen dansegruppe siden 1981, som blev støttet og professionel i 1986 til 1998.

har siddet i diverse bestyrelser og råd under kulturministeriet som dansekyndig"

Jag kom till Köpenhamn för tre år sedan utan den blekaste aning om vad som försigick i staden. Jag mötte en scen mitt i förändring. Ledare för viktiga dansinstitutioner i Kbh hade precis bytts ut och det fanns en förnimmelse av förändring i luften. Under de, nästan, tre år jag bott i staden/landet har jag spenderat en avsevärd summa tid på Scenekunsts skolan. Det har format min förståelse om dansk danshistoria och den är begränsad. Jag är väldigt nyfiken på att veta mer om vad som har hänt tidigare.

Perifær lige sådan først.. ved nærmere eftertanke føler jeg mig forbundet med dem, der startede med at bringe den moderne dans hertil og dem der skabte forestillinger med få midler... taknemmelig for dem der rejste ud i verden og bragte mange forskellige danse og bevægelsesteknikker med tilbage.

Mund til mund. Gennem en masse klage og en smule lovprisning. Har en større relation til danse historien udover lands kulturelle/geografiske territorier, men vil hygge mig med det lokale, som begrænset areal, som forankring og som en åbning til intimitet med de mennesker der vælger at bo og praktisere dans der.

Fra 2000-2015 var jeg direktør først for Dansens Hus og senere Dansehallerne. Sammen med Dansescenen og Dansk Danseteater fik vi samlet størstedelen af det københavnske moderne danse miljø i ét hus i 2009 og fik lavet en egentlig arbejdsplads for freelance dansere og koreografer. I samme periode var jeg gennem institutionen Dansens Hus/ Dansehallerne med til at sætte dansen på den politiske dagsorden, så dansen som kunstart blev taget alvorligt i styrelse og ministerium, og ordet dans blev skrevet ind i teaterloven. Inden jeg kom til Dansens Hus havde jeg min karriere i Den Kongelige Ballet, hvor jeg gennem årene arbejdede som danser, solist, instruktør og viceballetmester og i flere perioder som formand for dansernes fagforening, Foreningen Den Kongelige Ballet.

Som professionel danser og performer med base i Danmark i dag tænker at jeg uundgåeligt er relateret til dens historie, og vil derfor gerne blive mere bevidst om den helt konkret.

I will provide lunch or so-called oral pleasures and I wish to participate in the symposium as well.

Blev færdiguddannet danser og koreograf fra Den Danske Scenekunstskole i 2015, og siden har basen af mit kunstneriske arbejde været i og med DANSEatelier. Dette er et fysisk sted og et kollektiv jeg deler med 10 venner og kollegaer inden dans og koreograf. Udenom arbejdet med DANSEatelier har jeg været med som danser i andres forestillinger og koreografert egne performancer i samarbejde med en eller flere kollegaer.

Som relativt ung kunstner er jeg til dels formet af den historie, jeg er vokset op i dvs. jeg er primært farvet af de sidste 20--30 års dansk dansehistorie. Min ambition er at være med til at skabe fremtidens dansehistorie gennem mit nutidige og fremtidige virke som koreograf og scenekunstner

Koreograf, danser og landskabsarkitekt

Jeg så et oplæg med bl.a. Cecilie Ullerup Schmidt om freelancing i Dansk Magisterforbunds telt d. 1 maj, og snakkede med hende bagefter. Fortalte hende at jeg er danser, hvilket førte til at hun anbefalede mig at komme til dette event!

Udøvende koreograf og danser

Jag arbetar för att bidra till en utveckling av ny koreografisk scenekunst och både konstnärers och borgares möjligheter att mötas i och genom konst. På Dansehallerne gör vi allt för att bli en så stark resurs som möjligt!

Nysgerrighed

Siden 2001 har jeg været en del af det danske dansemiljø – som student, uddannet danser, initiativtager, underviser, dansekunstner, performer, borger, publikum, kollega, elsker – og dermed også en del af den danske dansehistorie. Tænk at, hvordan kan man ikke være en del af historien? We are history.

Jeg har danset siden 70'erne, men er nok en meget anvendt danser på scenerne fra 80'erne til 2010'erne.

10 års freelance arbejde som danser/ koreograf

Hyldest til Fortiden

gejst og vilje

Vi var meget åbne og nysgerrige – vi rejste ud for at komme hjem – vi opfandt vores eget fra grunden – vi troede på dansens styrke som samfundsomstyrtende – vi blandede alt og alle

pionerernes ukuelige trang til at udtrykke sig overfor nysgerrigt publikum, uanset forholdene.

Shout out til pigerne og kvinderne, som har støttet hinanden i en (danse)verden, som har været så domineret af konkurrence, positionering og dybt forankrede hierakirer.

we are volcanoes. when we women offer our experience as our truth, as human truth, all the maps change. there are new mountains.

Så ville jeg hylde Nini Theilade, som har undervist mig på Oure og gjort et meget stort indtryk på mig og i den grad har påvirket mig i starten af min karriere.

Jeg er desværre ikke særlig velinformeret omkring den danske dansehistories fortid men glæder mig til at opdage hvad jeg hylder

De danske folkedanse. Min farfar gik til folkedans men jeg har desværre aldrig fået det dyrket selv.

Jeg tænker at jeg vil hylde historien helt tilbage 70erne som en contemporary tankegang der voksede netop i tiden og både i teater og dans. Vi var dengang få unge art elskende – som tog i pakhus 13 og så Eske Holm og senere drog ud i verden – og egentlig de unge der lagde grunden for hvorfor der skulle være en moderne skole og en dansescene. Jeg vil gerne være med til at hylde de Amerikanere der kom hertil og som har gjort det godt her! men endnu hellere hædre living movement og en mand som Doug Cruchfield der skabte et sted og miljø for unge at dansere at træne og være, Bartholin som favnede det skæve det klassiske,

og teater grupper som Odin teateret billedstofteateret og ikke mindst Solvognen, Der var en Kitt Johnson Anita Sai – og ikke mindst det der ikke kunne kasses ind i hvad exact dans er. De refleksive der gik deres egne veje, var forud dem der ikke tænkte stilarter men koreografi, dem der blev i udlandet, såvel som dem vi aldrig hørte om fordi de ikke passede i rammerne her. Jeg tænker både derfor dem der gik forud, det der var underliggende! Der er en stor del bag art of dance og hvas en danser er . Jeg vil gerne dem der forladt scenen men aldrig forlod art og aldrig vil og laver deres daily dans og hylde alene det for det mod og styrke det tager at blive i dans. De som lever det stadig er forankret i dans, som kommer tilbage efter børn efter pause, studier og integrerer det på ny vis . Jeg tænker på al det der var før dansens hus – såvel som dansens hus....jeg tænker på dem der legede med corpus ideer i 80erne over i Ny, og dem der var for contemporary og for skæve til at undervise i dansens hus men mega dygtige. Jeg tænker på at hædre det usædvanlige og det vi har gjort(som jeg har stor respekt for og har deres plads) . Egentlig tænker jeg på alt det det mere og større mere på det hele og hylde det der er inkluderende og her både fysisk teater moderne og klassisk.

En hyldest til alle de ildsjæle og pionerer der blev ved og ved; kæmpede og lavede deres kunst fordi de troede på dansens kraft. En hyldest til alt det der er bygget op gennem de sidste 40 år.

Vi gjorde det

Vi var som miljø alsidigt

Rudolf Von Labans visioner -- ikke blot inde for dans men for hans totale holistiske livsanskuelse. Mary Wigmans mod.

various forms and figures of archives talking into the now.

Både ballet (i sin tid) og moderne dans (sidenhen) har spillet en vigtig rolle i udvidelsen af hvad der er muligt for individet og hvad der er muligt for fællesskabet når det gælder en bred definition af køn og identitet. Dans har eksponeret brede, dybe, visionære forståelser af hvad det vil sige at være kvinde og mand. Og dét udvidede spektrum og den frihed vi nyder i dag når det gælder fri personlig fortolkning af samtlige emner knyttet til kroppen, skylder vi til dels dansens kunstneriske og kulturelle pionerarbejde. Dansens væsen og ikke mindst danseres tilstedeværelse i

et her og nu kan have en reel indflydelse på mennesker, der ikke har bevægelse som fag og praksis, når det gælder emner som velvære og styrke, systemiske tilstande, bevidsthed og refleksion, integration af og synergi imellem tanke og handling. Dans kan føre til virkelige forandringer i den enkeltes liv og væren samt i fællesskabets samspil. Dansens evige mellemværende, der udspiller sig i spektre med poler som improvisation og det planlagte, ekspression og form, position og rejse er til evig inspiration.

Joan Jonas' Songdelay

Den fantastiske danseverden, som jeg har fået indblik i gennem mit møde med dansepersoner og danseoplevelser, har jeg gennem mit lærerjob forsøgt at give videre til vel nok nogle tusinde unge danseinteresserede gennem årene – og åbne op for indsigt i og forståelse for disse dansekunstners liv og værker, sat ind i en historisk og kunstnerisk sammenhæng.

til fortiden bliver til barndommen, hvor blot trivielle ting kan fascinere og berører. MTV, Disneys skøjteshow i KB Hallen, Batshevas Mamootot på Dansescenen

Sus i Skørterne i Holstebro i 80'erne-90'erne: kvindeprojekt med gamle lokale og nye tilflyttere fra udlandet, der mødtes om dansen. Kvindegruppe + integration + dans = et alternativ til politisk fællesspisning.

Dansk dans har haft svært med at åbne sig op til de ændringer som har længe været i udvikling i andre lande i verden. Jeg er født og opvokset i London og oplevet alle slags dans fra mange forskellige kulturer. Da jeg kom til Danmark var almindelig folk troede stædigtvæk at dans var ballet, eller måske kunne også være lidt moderne, men skulle aldrig blandes med andre kunstformer. Nu er det begyndt at ske, med "Mute Company" mødt Danmark "Physical Theatre" og i "Dans Kapellet" er viften af det dans som er tilbudt blevet meget mere spændende. Men dengang jeg søgt ind til kongurens i Danses Scene blev jeg sendt videre til Junge Hunde i Kanonhallen. Og fik at vide at min dans var mere "performance" end "dans". Sådan er det forhåbentlig ikke længere i Danmark. Men jeg vil gerne lære og oplever mere om hvordan det er nu...

Jeg sender tanker tilbage til Århus i slutningen af 00'erne med Koreografisk Center Archauz som omdrejningspunkt. For en mindre by som Århus havde jeg en oplevelse som ung danser at være stimuleret og udfordret i forhold til min dans på daværende tidspunkt. Jeg var med i Archauz U--kompagniet som skabte en struktur for mig der gjorde det muligt at dele, praktisere og performe dans i Århus med en gruppe mennesker der var enormt ambitiøse og brændende for hvad vi lavede.

--thank you for researching fortiden -- otherwise would not exist

"Så vil jeg hylde kvinderne: Isadora Duncan, Josefine Baker, Pina Bausch
- for at deres kreativitet, originalitet og mod"

Jack Smith

Yes I will in the milieus of the seminar

Tak til Kitt Johnson for erfaringerne som hendes assistens under flere produktioner.

alle mine skønne kolleger specielt i Micado danse Ensemble og Ann Crossets Baggårdsprojekt i Å'79

Ikke dansker men Isadora Duncan er jo fantastisk <3

at alle grupper samarbejdede for at holde festivaler, låne hinanden udstyr og kæmpe hånd i hånd for flere penge til området, at få vores eget trænings hus (Dansens Hus) og Dansescenen. Det var grupperne der gjorde ny dans synlig ved at være stærke profiler.

Tak, du mystiska dimma. Jag vill gärna veta mer om dig.

Sorella Englund, der både stod på scenen i ballettens forestillinger, men også var med i danseforestillinger, teater og film i det frie felt.

Ann Crosset der i 1993 gav mig endnu mere lyst til at danse.

Site specific projektet Transform 1994--96 i Københavns byrum af Ole Bjerre på Trekroner, bl.a. under Bispeengbuen, Københavns bymuseum, i et nedlagt vandtårn mm. Forskellige scenekunstnere skabte dans og performance.

Publikum blev transporteret rundt i busser og båd. En spændende tid, hvor meget blev udviklet og afprøvet. "

Sejt i ikke skadet jer mere.

En varm tak til alle de, der banede vejen for den moderne dans her i landet. De var pionerer og arbejdede under meget vanskelige vilkår, men kunsten er heldigvis ikke sådan at kue, og efterhånden fik de i det mindste et sted at være tilbage i 1986 med oprettelsen af Dansens Hus. De rigtig gode produktionsvilkår er stadig ikke på plads, men håbet er fortsat lysegrønt.

Mellemrum #1, hvor Kitt Johnson med en karisma så stærk fylder det enorme rå rum med en sanselighed, som stikker dybt. Med Mellemrum #1 inviterer Kitt Johnson publikum til at se og opleve en velkendt type rum gennem en performativ optik. Hverdagsrummet sanseliggøres, og der inviteres til genopdagelse af det ekstraordinære i det ordinære.

Knowledge of 7 different societies and places, where I used to live.

En hyldest til Sheila de Val, og alle de mange andre der har været tilknyttet Danseruddannelsen på DDSKS, for deres arbejde med at skabe og sikre en plads for en statlig moderne dans og koreografi uddannelse i Danmark.

I forhold til den danske dansehistorie har jeg primært relationer til det af den, jeg selv har oplevet, hvorfor dette bliver mit udgangspunkt. De tidlige værker af Tina Tarpgaard havde stor indflydelse på mine valg ift. at uddanne mig inden for dans og scenekunst, hvorfor dette er det første jeg kommer til at tænke på.

Jeg er derudover fascineret af, hvordan især de kvindelige scenekunstnere (på den internationale scene) i 1930'erne turde bryde med normerne og provokere og forme datidens samfund med det vi siden har kaldt moderne dans. Jeg tænker i denne kontekst over, hvem

der i dag og i fremtiden bliver set som de banebrydende – og med hvad.

Affald

Jeg hylder 60'erne og 70'erne, som var hip hoppers spæde start, med stilarter som b--boying/breaking, hip hop og popping dans!

Thumbs up for Junior Kompagniet, som gav mulighed for som ung at arbejde med nationale og internationale stjerneartister i professionelle produktioner og træningssammenhæng -- og til Skolen for Moderne Dans for at dyrke dansen og kropslig udtryk i vores samtid.

Hurra för de modiga som bröt ny mark i vildvuxen terräng!

Hvile

Til alle dem der igennem tiderne har kæmpet for det vi haft, har og kommer til at have.

Vi hviler alle på skuldrene af ekspressiv dans fra Duncan, Wigmann, Graham og derfra mange dejlige andre bevægelses forståelser og udtryk som fx, Laban, Horton, Muller, Morris, Petronio, Carlson, Outinen og sikkert mange flere som jeg kommer i tanke om når vi ses:))

Fantastik dansens hus /Dansehallerne hvor man nemt kunne integrere som "udlandning" for 12 år siden.

Inspiration fra Nutiden

dialog og integration

ræk ud til hinanden, inkluder hinanden, brug hinanden – gi den gas

et håb om at dansemiljøet kunne mobilisere en ukuelig trang til at udtrykke sig overfor nysgerrigt publikum – fordi her sidder jeg og andre publikummer og venter forventningsfuldt!

Nu er det seriøst tid til at tage sig af hinanden og os selv. Lad os organisere os, så vi ikke føler os ensomme. Fuck idéen om den ene geniale kunstner. Det er kun et fåtal af verdens befolkning, der kan opfylde den profeci anyways.

contamination as a positive. to get infected/affected in order to live and survive. allowing knowledge to leak and spill, constantly infecting, affecting and contaminating

Er Corpus, der med sin innovative tilgang til moderne dans formår at kaste lys på aktuelle problemstillinger

Omverdenen -- både den kunstneriske, den samfundsmæssige, den politiske, den biologiske, den digitale etc. i dk og resten af verdenen + universet

Bare dans. Gerne også dans på skoleskemaet i folkeskolen

Efva er en stor inspiration for mig. Jeg tror egentlig ikke nogen anden ville kunne gøre det som hun gør og på så smukt vis at dekonstruere et for snævert blik der har hersket i mange år. Et nyt blik på hvorfor vi danser et nådigt blik på hinanden i miljøet et ny tankesæt. Efva åbner døre for et mødested på charlottenborg- – inkluderende bevidsthedgørende og har taget uddannelsen af den reflekterende danser og koreograf – hvor gamle og nyankomne fra udlandet mødes – seriøst og ambøst. Den åbenhed der er lige nu, omvæltning og opsamling i og omkring ideen om dans og dansehallerne mere end et fysisk sted er mega inspirerende

Så meget er lykkedes; der er nu en uddannelse, produktionsfaciliteter, en scene (under konstruktion ganske vist), et kompagni på finansloven, dans i skolerne, kraftcentre for dans mm. Der har været mange kampe og nogen gange har det været som at skulle starte forfra igen. Men hvis

man kigger tilbage er det helt utroligt hvordan dansen i Danmark er vokset gennem de seneste 4 årtier. I 1984 troede de fleste at moderne dans var noget med strutskårter og permanentet hår – altså en form for social dans. Det handler om at tro på betydningen af kunstformen. Jeg tror også det er vigtigt at arbejde med samtidsmusikken; dansen og musikken taler samme sprog: tidens. De to kan meget sammen! Her er et kæmpe udviklingspotentiale.

Husk dansen også findes indenfor scenen

Vi skal vedblive med at stå sammen

navigating towards alone and together -- the process

Den søgen efter noget fælles, Vindenes Bro (Iben Nagel Rasmussen) repræsenterer. Deres kompromisløse ideal om vidensdeling af både praktisk (eksempelvis deres dans, 'Vinddansen') og teoretisk karakter.

Hvis Statens Kunstfond kunne prioritere praktisk, operationel hjælp højere og fx automatisk tilbyde gratis revisor-bistand og kontrakt-supervision samt professionel visuel dokumentation af forestilling og proces via still- og videofotografer med speciale i dét kunne det danskbaserede dansemiljø måske komme længere internationalt – nøjagtig som man har set det med dansk film, danske skuespillere i udlandet samt dansk billed- og installationskunst. For her har topprofessionelle formidlende aktører kommunikeret og repræsenteret kunstnerne, deres evne og arbejde på et helt andet niveau. Det var del af en revolution i udbredelse og publikumsudvikling da folk som gallerist Nicolai Wallner i sen-90'erne trådte ind på scenen og satte den del af processen i system for kunstnerne. Det førte til et internationalt jordskred for danske kunstnere. Det samme skete jo også via Lars von Trier's samlede dogme-filme koncept og kampagne. At skabe kunst, at skulle udøve den kunst OG herefter kommunikere det færdige værk er meget forskellige sfærer for den enkelte dansekunstner at arbejde i. Som det bevilgende system er organiseret nu er det overordentlig svært for kunstnerne at have tid og økonomi til at nå om alle disse områder i én proces/arbejdsgang – fra idé til færdigt værk til forestilling/visning inkl. PR, udbredelse og repræsentation. Det er mit store håb at dansemiljøet på især kommunikations- og formidlingsområdet i højere grad kan opnå magt til at få disse ting sat i system, på kunstens vilkår og ikke bureaukратиets. Tænk hvis statens lønnede medarbejdere/funktionærer arbejdede mere

på samlet at udbrede kunsten internationalt, i stedet for at bruge så mange ressourcer på at tage stilling til om koreografer ved noget om koreografi. At forestille sig læger skulle søge om lov til at udføre deres arbejde? At en myndighed til stadighed beder lægen om at legitimere sin eksistensberettigelse. Det er klart at dét system påvirker dansekunstneres aktionsradius og forretningsmæssige mobilitet. 'Pludseligt opstået international aktivitet' o.lign bør være dansekunstnerens (læs: iværksætterens) suveræne afgørelse, ikke statens. Meget ansøgningsarbejde og trægheden der følger med bør kunne rationaliseres!

Indsatser til gavn for det samlede danse miljø er også mit beskedne fokus som dramaturg og konsulent. Man behøver ikke hyre mig, jeg vil altid gerne vidensdele. Jeg har kvalificerede samtaler og udveksling af stof og konkret materiale med alle koreografer, der er interesserede. Vi arbejder med profiler og websites, koncept- og projektbeskrivelser, 'be sure to max-out your concept' samt almindeligt benarbejde: hvilke puljer, festivaler og residencies kan vedkommende søge og hvornår – for de private fonde kunne gøre meget for at lette arbejdsbyrden for de kunstnere de af de oprindelige stiftere/velgørere/mæcener er blevet bedt om at tjene? Slå puljer, deadlines og ansøgningsbetingelser sammen i en slags portal, så alle private fonde søges to gange om året på en gang! En retur flybillet til Beijing koster i dag 3.500 kr. Blot ét signal om at vi lever i en komplet ny global tidsalder, som fonde og det bevilgende system må tilpasse sig for bedst at opfylde sine formål.

Vi står på en klippekant, og det er egentlig ret spændende.

Vi skal arbejde endnu mere på at gøre mere dans i Danmark tilgængeligt for flere – så der blir skabt et større dansepublikum. Mere dans i børnehaver – skoler – uddannelsesinstitutioner – og i det offentlige rum, Flere danseturneringer, flere udenlandskedansekompanier på danske dansefestivaler.

Find nogen der bare bliver ved og så bliv også bare ved.

Jeg underviser unge dansker i dans og performance og er imponeret af det som nogle af dem kommer til efterskolen med. Jeg kan mærke at der sker ting nu i København som er meget inspirerende og "on the pulse" – produktionskoler har også været fantastisk for nogle af mine elever efter efterskole. Jeg er interesseret i at lære mere om hvad der sker i dans for tiden, nu at jeg har boet ud på landet i 13 år.

Jeg ser nye samarbejder opblomstre mellem visuel kunst, performance og koreografisk tænkning der kan være med til at skabe en større platform for dans at leve og udfolde sig i.

lets get the info out

Det der sker i Canada på dansescenen og særligt Marie Choinards arbejde.

Alejandro Jodorowsky's skriverier

Eco-femmes twisting alienation as a nation

Siden 2015 har jeg kun arbejdet med mennesker i alderen 60+ på scenen i mine koreografier. Initiativet blev støttet over 2 år af Europæisk Kulturbry Aarhus 2017 og gav mulighed for at undersøge nye muligheder for at skabe scenekunst med en anden aldersgruppe.

Dans på tværs af alder – specielt Carina Raffels Danceforce40+

Mette Edwardsens måde at tænke koreografi på og de gode kræfter der sker i København for tiden med Efva Lilja som forkvinde for dansehallerne, Danseatelier, RISK, Fanclub, initiativer som dette og meget mere!

Bliv mere synlige som kunstner i scenekunstabilledet og brug og støt hinanden mere på alle tænkelige måder

Det glæder mig att se allt fler människor intressera sig for eller aktivt arbeta med dans/koreografi/performance. Ju mer vi kan sammarbeta desto fler blir vi :)

Samtaler, Samle kræfterne, Mødes med kolleger, Udveksle erfaringer, Kollektiver

Hvad gør dansen (lige nu, igår, aldrig altid)? Hvad kan en danse praktik gøre? Hvad gør dansen som motor for diskurs? Hvad (plural) kan den gøre som kunstform i et møde med tilskuere?

Ikke at give op, og kontinuerligt at få fortalt politikere m fl, at det er nødvendigt med gode vilkår for dansen. Det nytter noget at være vedholdende, og især når man har en god sag som denne. Samarbejde på tværs af de større institutioner bør ses som en styrke, da hele miljøet er meget lille i antal professionelle og kan risikere at stå svagt hver især.

Tårnby Torv Festivals undersøgelse af performancens rolle i forhold til medborgerskab i en virkelighed, der ikke opfordrer til lokalt engagement. Historisk set er optræden en afgørende del af et demokratisk samfund, hvor folk måder relevante samfundsspørgsmål, hvordan kan denne funktion opretholdes?

Here and now in Denmark.

Synes det er svært at svare på, altså en person eller en aktivitet eller en tanke? Kan ikke lade være med at tænke på klicheer som at bruge mere tid sammen med andre og at prøve at slukke for wifi og alle skærme en gang i mellem og se hvad det gør med en.

I en tid hvor der tales post--dance og ""dansens"" endeligt oplever jeg kunstnere som Mette Edvardsen som havende stor indflydelse i scenekunsten både i Danmark og internationalt (selv om hun ikke er dansk, har hun stor indflydelse på det danske felt).

Samtidig bliver jeg inspireret af dem, der holder fast i dansens fysiske udtryk og insisterer på dens relevans.

Nye kollektivistiske former som eksempelvis RISK og DANSEatelier er desuden en inspirationskilde ift. organisation, fællesskaber og praksis--udvikling i det frie felt

Visdom

At blande stilarter er noget af det mest inspirerende for mig. Det skaber noget helt nyt og spændende. Jeg kan fx godt lide at blande hip hop, poppin, moderne og capoeira med hinanden. At blande stilarter skaber kontrast i bevægelser, og gør dansen (for mig) mere interessant at kigge på! Også fedt når det blandes med cirkus!

Praksisfællesskaber og vidensdeling blusser op!

Våga tänka, säga, göra och se på varandra som komplementära individer i en gemensam strävan för kulturell och samhällelig utveckling.

Årvågenhed

De nye generationer dansere, performere og koreografer med all deres power, passion and compassion.

At vi fik lov at mødes og opleve-- ikke at for--bedømme men opleve vingernes sus:)

Underground verden

Spådom om Fremtiden

Spændende dansere i fremtidens Danmark vil indgå i bredere sammenhænge -- som psykomotoriker, yogalærere, kunst terapeuter mm Kun meget få dansere vil kunne leve udelukkende af deres dans, men det kan der sagtens være en skønhed i.

Jeg ser det, jeg ser!

The hero is dead, og som Hito Steyerl siger det: "But as the struggle to become a subject became mired in its own contradictions, a different

possibility emerged. How about siding with the object for a change?"

investment in polyphonic, multiple and knitted rhizomagic stories.

Den bliver turbulent og kræver at vi engagerer os

Den er svær at spå om. Lad os håbe på flere inkluderende danse

Dans vil tage ny retning – folk vil træne nye bevægelseformer vil opstå samles i og omkring nye fællesskaber et nyt blik på hvad et værk er hvad dans er. Dans vil ikke dø hen men den vil bevæge sig ind ind i nye miljøer. Jeg tror ikke dans som art vil forgå men jeg håber at der vil rejse sig en bevidsthed om Dans som mange ting en awareness og rummer noget helt andet og mere end produktioner på scenen. Der ligger en nødvendighed i at vi står sammen om dette synspunkt – en storhed – det vil ikke sige ikke kun i kampen om at få penge til sit eget kompani og gruppe kollektiv der dannes en tankegang i og omkring hvad dans er og vi ved en deltagelse med åbenhed og derved kan skabe et miljø sammen. Derfor er dansehistorier et stærkt initiativ. Tak

En spådom har jeg ikke. Men jeg kunne ønske mig en forankret kulturpolitisk vision for dansens udvikling med en ligeså stor respekt for kunstformen som i vores nabolande. Et bedre støttesystem med større kontinuitet og ekspertise (se hvordan f.eks. det svenske system er sat på skinner og hvordan de respektive støtte ordninger er bemandet. Større bevillinger – det koster at opdyrke talent! En udstilling om dansens rejse i Danmark kunne da også være rigtig sjov!

Fusion

Hmm

Vores betingelsesløse omfavelse af nutidens teknologi, hvor kroppen bliver glemt og passificeret i teknologiens automatiseringsproces, vil skabe en modreaktion, der søger mod det ultimative organiske udtryksmiddel: kroppen.

time space depth and expansion

At dans indtager en mere fremtrædende plads i det almene, offentlige rum. At der i indre by findes et DANSENS HUS, så den skandinaviske akse er komplet og et internationalt orienteret samarbejde kan strømlines: Dansens Hus i Stockholm, Oslo og København. Alle andre internationale aktører kan nu referere til denne verdenskendte nordiske trio/treenighed. Dansens Hus i København er ikke et 'kedeligt' nødvendigt sekretariat, men et cutting edge CREATIVE COMMUNITY, et åbent hus, der bare ER – et åbent levende sted jf Hovedbibliotekets lobby befolket af masser af mennesker der studerer, arbejder og kommunikerer. Her kan ENHVER slå sig ned, drikke kaffe – og naturligt blive eksponeret for alt der har med samtidsdans og performativ kunst at gøre. Stedet er kunstnerdrevet, så dansere er sikret et studiejob hér samt entreprenant erfaring, dansens historie er repræsenteret på væggene, på skærme kører visninger, dansens særlige kultur, vibe og tempi er ført igennem. Et åbent scene står altid klar til optræden med sceneteknisk basisudstyr permanent stillet op jf Loona Nights – succesmodellen. Som DANSEatelier viste på Corpus kræver samtidsdans en laptop, en ghettoblaster og et par udtrådte sneakers, that's it!

Resten er koncept, approach og evne, sådan kan rendyrket, ægte bevægelseskunst skabes og vises (forenklet sagt, selvfølgelig). En platform sikres udbredelse via sit direkte, men også via sit indirekte publikum.

Dansekunsten må vedblive at træde frem i offentligheden, så ENHVER har mulighed for at koble sig til feltets emner og følge dets tidslinje. Det offentlige rum er i dag et territorium hvor kapitalfonde og det neo-liberales kulturbilleder fylder for meget. Konstant må vi styrke hinanden i bestræbelserne på at tage det rum tilbage! Danske Dansehistorier bidrager til denne vigtige problemstilling, og bringer ny næring til spørgsmålet om publikumsudvikling. For den danske dansehistorie giver dybde og perspektiv, og kommer den problemstilling i møde, at det er svært for et publikum at interesse sig for noget de ikke ved ret meget om. Med hensyn til den historie der skrives netop nu: Hvordan kan koreografer og dansere fremover være tydeligere repræsenteret i det offentlige rum? De er jo reelt interessante rollemodeller i modsætning til så mange andre medieaktører og -figurer, alene danseres sunde livsstil hvor holistisk tænkning og approach integreres naturligt i en daglig praksis. Dansekunstnere repræsenterer stærke humanistiske værdier: dedikation, uegennytte, gæstfrihed, udadvendthed og ansvarlig synlighed og almennytte.

Hvordan bedst lade publikum, og alle andre der ser med på afstand, føle at de møder dansen og dets kunstnere – disse mennesker, disse muligheder. Lad dem forbinde sine historier og forestillinger med os, også uden for black box'en. Jeg tror dette er et godt tidspunkt at melde klarere ud, at give folk et mere åbenlyst genkendeligt og vedkommende alternativ i KOMMUNIKATIONEN af kunsten, og lad så selve FORESTILLINGEN være nøjagtig så konsekvent som altid. Klar kommunikation korrumpere hverken kunstnerne eller kunsten.

Kommunikationen af værket er altid adskilt fra selve værket. Det er to vidt forskellige faser og discipliner. Hvad kan slå et visuelt stærkt og redeligt portræt af en integreret gruppe dansekunstnere, et dedikeret team med optimal social og kulturel credibility? Kunstens dedikation, ærinde og evne er altid reel – i modsætning til tom populisme."

Større fællesskab og vidensdeling om håndtering af prekært arbejde i scenekunstmiljøet.

At dans og dansere fusionerer i flere kunstarter

At dansen som kunstform bliver noget alle har et forhold til altså som alle kan blive rørt over og føle sig oplyst af. Fordi at dansen kan skabe adgang til en udvidet brug af sanserne og også åbner op for et metafysisk rum som pga ny teknologi og mere tid bliver en luksus og en nødvendighed i fremtiden.

Kulturministeren søsætter et nationalt fokus på dansen inspireret af Tanzplan Deutschland!

Mere dans og bevægelse i folkeskoler...hvordan kan vi bruge folkeskolens reform til at inspirere ung dansker til at danse mere? Hvordan kan vi få også ældre dansker til at bevæge deres hofter og giv slip og nyd dansen? Min lidenskab er der hvor man kan få folk til at giv plads til kroppens intelligens og lyt til andet end rationalitet. Livet kan bud på så meget mere, og man bliver lykkeligere af det!

Jeg forestiller mig en tid hvor vi bliver nødt til at tænke anderledes i hvordan vi strukturerer os som miljø omkring dansen; i forhold til ressourcer, midler, institutioner og støttekroner. Jeg ser en tid hvor vi bliver nødt til at samle os og tænke sammen, skabe diskurs sammen og skabe rammer for hinanden sammen. Jeg ser en spændende tid komme

men også udfordrende. Når omgivelserne bliver mere og mere prekære må vi blive bedre og bedre i at skabe støttende strukturer for hinanden.

have concerns –lack of political left – lower placement of women in arts / dance – lack of higher education in DK

Du er med til at skabe fremtiden. Jeg håber kunstnere bliver mere generøse, åbne, modige og inkluderende.

Kunst er en af hovedbeskæftigelserne i livet efter ophør af manuelt arbejde

Connect the small parts that heals and roar at fussy power we use to call capitalism

danseforestillinger hvor skellet mellem udøvende og publikum er opløst -- det bliver et fælles anliggende

Går også til København. Jeg tror der vil blive mange gode initiativer indenfor dans de næste par år, og jeg tror folk der er beskæftiger sig med dans, vil opleve at København er et godt sted for dans.

Jeg håber at dans som en kunstform i evig forandring, vil blive mere bredt kendt og accepteret i Danmark.

hvis dansk dans ikke snart markerer sig markant mere i scenekunsten herhjemme, så drukner den i alle de nye tiltag der er for dansk scenekunst

Den nya generationen har en annan relation till det könsbinära. Där fysisk förmåga och självbild inte döms utefter ens biologiska kön ger mycket mer plats till andra kroppsförståelser och praktiker. Jag hoppas dansen kan spela en viktig roll i det (och för att) queera Danmark.

Dansen og det koreografiske bliver det nye sort:--). Kroppens sprog bliver vores nye fælles. Det ægte møde. Øjne der mødes...

Carpe Diem

*Vil jeg afholde mig fra nu, hvor jeg ikke længere har fingeren helt på pulsen
:)*

Tid til en anderledes geometrisk tilgang til livet, bevægelse og kommunikation. Når vi inklinerer os, står vi med fødderne solidt plantet i jorden, samtidig med at vi bøjer os frem i respektivt møde med den anden. I ellipser er der ikke et centralt omdrejningspunkt, men 2, som er gensidigt afhængige og gør det fundamentalt at åbne op for vores opmærksomhed overfor hinanden og vores omgivelser. Dette er fundamentalt for dialog, for at tage et skridt, for at kunne danse, hvor det at være konstant ude af balance, bliver til balancen i sig.

To encourage more people to treat their bodies in holistic way and dance.

Der vil komme et endnu større behov for fokus på kroppen i relation til et øgende antal nye teknologiske 'proteser' / devices.

Jeg tror på nye samarbejder og nye måder at organisere os på i det frie felt. Jeg tror på en stadigt større sammensmeltning af kunstarter, som vi i øjeblikket ser det med billedkunst og performance.

Jeg tror at vi vil genopdage vigtigheden af, at dansen bliver ved med at genopfinde sig selv, i den digitale tid vi lever i, og med det digitale som værende mere og mere definerende for flere og flere områder af vores liv

Mere affald

I fremtiden vil dansere, cirkusartister og musikere arbejde meget mere sammen, og skabe helt nye og vildere oplevelser -- det vil være meget mere udbredt end nu. Urbane stilarter vil også være meget mere fremme i lyset for den almene borger -- fx i teatret. Måske endda på niveau med hvad ballet og moderne dans fylder på teaterscenerne i dag? Så vil vi se meget mere til de urbane stilarter indtage scenerne!

Større koreografisk mangfoldighed og dans integreret i flere arbejdsmæssige, sundhedsmæssige, kunstneriske, uddannelses-kontekster.

Den blir lysande!

Langsomhed

We are the future.

At alt ligger hos de som tør, vil og kan. Og at alle har en ret til at udtrykke sig, uanset alder.